

Jensen [Aale], Laurits Knudsen, N. K. Kristensen, Lewinsky, Carl F. Madsen, Jørgen Møller, Stegger Nielsen, Schovelin, Stensballe og Veistrup).

Forslaget gaar ud paa, at Rigsdagen meddeler sit Samtykke til Ratifikation af den af Folkeforbundets tolvte Forsamling vedtagne, af Danmark den 31. December 1931 under tegnede almindelige Konvention til Fremme af Midlerne til Forhindring af Krig.

Konventionens *Formaal* er, at de Stater, der maatte ønske det, skal kunne paatage sig visse Forpligtelser, der tilsigter at gøre nogle af de Midler, som Folkeforbundspagten (Artikel 11) giver Raadet til Fredens Bevarelse, mere effektive.

Artiklerne 1—3 omhandler de vigtigste af de Forpligtelser, som de kontraherende Parter ved Konventionen paatager sig. Medens der under Forhandlingerne i Hovedsagen har hersket Enighed om den ved Artikel 1 givne Regel om, at Parterne skal være forpligtede til i Tilfælde af, at der mellem dem opstaar en Strid, som forelægges Folkeforbundsraadet, at antage og udføre de foreløbige Forholdsregler af *ikke-militær* Art, som Raadet maatte paalægge dem for derved at hindre, at Striden forværres, har der gjort sig forskellige Opfattelser gældende med Hensyn til de *militære* Forpligtelser. Det er nu i den foreliggende Traktat præciseret, at Traktaten kun skal anvendes, naar der foreligger *Trusel* om Krig — ikke naar Krig er brudt ud; man har saaledes ved Formuleringen paaset, at Traktaten ikke paa nogen Maade skal kunne komme i Strid med det i Forbundspagten Art. 16 indeholdte System for det Tilfælde, at Krigen allerede maatte være udbrudt. Man har dernæst i Artikel 2 begrænset Forpligtelserne for de kontraherende Parter til en Pligt til at efterkomme Raadets Forlangende om, at *Styrker trækkes tilbage*, og samtidig i Artiklens Slutning udtalt, at de øvrige Beføjelser, som Raadet maatte have i Henhold til Artikel 11, ikke berøres heraf.

I Artikel 3 foreskrives det endvidere, at Raadet i Tilfælde af Trusel om Krig, og saafremt særlige Forhold — i Særdeleshed Muligheden for Sammenstød mellem de stridende Parter Styrker — gør det nødvendigt, skal kunne *fastsætte Linier*, som *ikke maa overskrides* af de militære Styrker. Ved Fastsættelsen af saadanne Linier skal Raadet saa vidt muligt søge at tilvejebringe Enighed mellem Parterne om Liniernes Dragning. Kan en Overenskomst ikke opnaas, skal Liniere drages med Samtykke af den Part, hvis Styrker det drejer sig om. Parterne er ogsaa enige om, hvis Raadet anbefaler det, at give bestemte Ordre til Førerne af deres Styrker